

LIV.

Forslag til Lov

om

Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

(Fremsat i Folketinget den 5. Februar 1910 af Indenrigsminister *Munch.*)

§ 1.

Indenrigsministeriet skal for to Aar ad Gangen efter Indstilling af „Den permanente Voldgiftsret“ udnævne en Forligsmand for hele Landet eller — hvis det skønnes ønskeligt at begrænse den enkelte Forligsmands Omraade til en enkelt Landsdel — en Forligsmand for hver saadan Landsdel.

§ 2.

Forligsmandens Opgave er paa nedennævnte Maader at virke for det fredelige Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og han bør derfor til Stadighed holde sig bekendt med, hvad der kan ventes at ville paavirke eller faa Betydning for dette Forhold.

§ 3.

Naar der indenfor Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer er udbrudt Arbejdsstandsning, eller naar Forligsmanden erfarer noget, som giver Grund til at befrygte Arbejdsstandsning — f. Eks. at Arbejdsstandsningen er varslet, og Forhandlinger mellem Parterne for at hindre Arbejdsstandsningen ere opgivne — kan Forligsmanden af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling.

Parterne ere pligtige at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse.

§ 4.

Hvor det drejer sig om mindre lokale Stridigheder, er Forligsmanden beføjet til efter Skøn at udpege en anden dertil egnet upartisk Forhandlingsleder. I alle andre Tilfælde overtager Forligsmanden selv Forhandlingsledelsen.

Naar Betingelserne for Indkaldelse efter forrige Paragraf ere til Stede, er Forligsmanden altid, selv om han ikke finder Anledning til at indkalde Parterne, berettiget til at overvære de Forhandlinger, der føres mellem dertil kompetente Repræsentanter for Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer.